

BOLDOGH DEZSŐ
 Áttetszi napját

Mennyi szín és mennyi évszak
 a fél világ meg ellenem
 (kies vidék sápadt rémlak
 hol bujkálgatott szellemem)

Bujkált ahol csak a por van
 ó voltalók és összesek
 embereim a seholban
 és homlokom megett

Ó én lelőtt repülőim
 és lengeteg trapézok
 és valóság te fertelmes
 te lélek mélyi cél-ok

Minden egy kettő névleges
 minden űr és megszokás
 hamis csillag ébredés
 álomtalan állomás

Áttetszi napját holdi fény
 átbetorkál egy sark-körön
 a túlélő földi lény
 akivel nem ósködöm

Bejárta ő is vermeim
 küzdenie hát velem kell
 ős-koroknak őserdein
 lából át az álom-ember

Boldog ország

Már épül a boldog ország
tengerlakó leszel itt
élni-halni most botorság
szemmel verni valakit
hősi múltak gombfoci-kór
egy rabindranath tagore vers
rajzani kezd mint amikor
agyhullámokat terelsz
szigetcsücske áldomás trón
rád bámulnak a félvakok
párszik párzanak s egy platon
kiskedvesével andalog
és ti és ti banki luvnyák
nyákosliget páskom idill
a temetőket elhazudják
kari bá minden sövényt kinyír
nyomodban a föld nedvei
szagos mügét keress velem
szomszédodat a szél lengeti
tetovált nője reménytelen
romanovok híres bajszát
kapirgálják vadgalambok
ki látott ily túlélőhajszát
fémszívű fiúk kötnek el egy tankot
napnyugati fura ármány
könnyű sikoly ver ma fel
ellenségét kicsinálván
kopogtat a rossz haver
színtelen záp égi tükre
mázolja a valót pedig
fulladni a holdezüstbe
hamuzgatni reggelig